

אומות העולם כנגד הטומאה. **יִשְׂרָאֵל אֶתְאַחֵדָן לְיִמְיָנָא, בְּקִדּוּשָׁא**
דְּמַלְכָּא קִדְיִשָׁא. עִמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת
לְשִׁמְאֵלָא, לְסִטְרָא דְרוּחַ מְסִאֲבָא וישראל נאחזים בצד ימין שהוא
 מקום הקדושה של המלך הקדוש ז"א, ואומות העולם נאחזים בצד השמאל שהוא הצד של
 רוח הטומאה. **וּפְלָהּוּ לְתַתָּא מִפְּלָהּוּ דְרַגִּין דְּשִׁמְאֵלָא. וּפְלָהּוּ**
דְּרַגִּין אַחִידָן דָּא בְּדָא, (דף קי"ט ע"ב) **עַד דְּתַלְיִין מִן רִישָׁא** וכל
 האומות נאחזים למטה מכל מדרגות השמאל, דהיינו שהוא במדרגה התחתונה של הקלי'
 וכל המדרגות של השמאל אחוזות זו בזו מדרגה אחר מדרגה עד שנמצא שהם תלויים
 בראש הקדושה, דהיינו שהם יונקים מהקדושה אחרי השתלשלות מדרגות רבות.
וּכְגֻוּוֹנָא דְרִישָׁא נְטִיל, בְּהֵוּא גְוּוֹנָא נְטִיל וְנָבָא, דְּאִיְהִי
תַּתָּאָה וכמו שמתנהג הראש שהוא הקדושה כך באותה דוגמה מתנהג הזנב שהוא צד
 הקלי' שלמטה. **מַאי טַעְמָא** ומה הסיבה לכך. **בְּגִין דְּאַחִיד בֵּיהּ.**
וּבְגִין פְּדָ, עִמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, בְּהֵוּא סִטְר
מְסִאֲבָא דְלַחוּן, הֵכִי אֶתְדַבְּרוּ אלא משום שכח הטומאה אחוז אחרי
 השתלשלות מדרגות רבות בצד הקדושה ובגלל זה כך מתנהגים האומות בצד הטומאה
 שלהם, דהיינו שכמו שבני ישראל קמים בלילה בכדי לעסוק בתורה שלא יהיה פתחון פה
 למי שלא עוסק בתורה שיאמר שיכל לעסוק בתורה בלילה, כך כיו"ב אומות העולם יכולים
 לקום בלילה.

כוחות הטומאה מושכים כוחותיהם מהקדושה

בְּלַעַם הָוָה אֲשֶׁתַּמַּשׁ בְּפִלְהוֹ כְּתָרִין (נ"א דְרָגִין) תַּתְּאִין ובלעם

היה משתמש בכל הכתרים והספירות של המדרגות התחתונות של הקלי' בכדי

לכשף על ידם. **וְהוּא הָוָה חָמִי בְּהֵאֵי תַתְּאָה דְאִיהוּ זַנְבָא,**

דְּלֵא יְכִיל לְאֶתְדַבְּרָא אֶלָּא בְרִישָׁא ומכיון שהוא ראה שזו המדרגה

התחתונה של הטומאה הנקראת זנב שהיא לא יכולה לפעול אלא רק בכח מה שנמשך לה

מצד הקדושה הנקראת ראש. **בְּגִין כִּדְ אָמַר, מָה אַקוּב לֹא קַבָּה**

אֵל, (דְּאִיהוּ רִישָׁא בְּגִין) דְּהָהוּא רִישָׁא עֲלָאָה, לֹא אֲשֶׁתַּכַּח

בְּדִינָא בְּאִינוּן יוֹמִין לכן בלעם אמר 'מה אקוב לא קבה אל' כי בגלל שה'אל'

שהיא המלכות דקדושה שהיא הבחינה של הראש העליון שלו והיא לא היתה מצויה אז

בדין באותם ימים לכן הוא לא יכל לקלל את ישראל [טז].

אור הרשב"י

והיינו דאמר להו נביא לישראל: עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב וגו'. מאי למען דעת צדקות ה' אמר רבי אלעזר: אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: דעו כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי בימי בלעם הרשע, שאלמלי כעסתי – לא נשתייר משונאיהם של ישראל שריד ופליגי; והיינו דקאמר ליה בלעם לבלק: מה אקב לא קבה אל ומה אועם לא זעם ה', מלמד, שכל אותן הימים לא זעם.

[טז] כדאיתא בברכות דף ז' עמוד א' ומי איכא רתחא קמיה דקודשא בריך הוא? – אין, דתניא: ואל זועם בכל יום. וכמה זעמו? – רגע. וכמה רגע? – אחד מחמשת רבוא ושמונת אלפים ושמונה מאות ושמונים ושמונה בשעה, וזו היא רגע, ואין כל בריה יכולה לכויין אותה שעה, חוץ מבלעם הרשע, דכתיב ביה: ויודע דעת עליון. השתא דעת בהמתו לא הוה ידע – דעת עליון הוה ידע? אלא: מלמד, שהיה יודע לכויין אותה שעה שהקדוש ברוך הוא כועס בה,

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

כל הטוב והחסד של העולם הנמשך מהמלכות דקדושה

וְאֵף עַל גַּב דְּהָאֵי אֵל אוֹקִימָנָא ואפילו שלמדנו ששם 'אל' הוא בחד

ולא במלכות, **הָאֵי מַלְכוּתָא קְדִישָׁא נְטִיל שְׁמָא בְּגוּוֹנָא**

דְּכָלָא מכל מקום זו המלכות של הקדושה היא לוקחת אליה שפע מכל הספירות כי לכן

היא נקראת כלה ומשום כך מצד מה שהיא מקבלת מהחסד היא נקראת אל כמותו (רמ"ק),

וְהָאֵי טַב וְחֶסֶד דְּהָאֵי עֲלָמָא (ס"א אוֹקִימָנָא בְּאֶתְר אַחְרָא עֲלָאָה וְהוּא טַב

וְחֶסֶד דְּעֲלָמָא הָאֵי מַלְכוּתָא קְדִישָׁא נְטִיל שְׁמָא בְּגוּוֹנָא דְעִילָא) **וּבְגִין כִּד אֶקְרִי**

אֵל, אֶלָּא דְאִיהוּ זוּעַם בְּכָל יוֹם, דְּאִשְׁתַּכַּח בֵּיה דִּינָא

ובודאי כל הטוב והחסד של העולם הנמשך מהמלכות דקדושה הוא מצד החסד העליון ולכן

היא נקראת 'אל' על שמו אלא שעל המלכות נאמר 'ואל זועם בכל יום' בגלל שמצוי בה

גם דינים ע"י עוונות הרשעים (רמ"ק)♦

המלכות הנקראת 'אל' מתייחדת עם היסוד הנקרא 'שדי' ולכן היא נקראת

'אל שדי'

וְתָא תְּוִי, אֵל שְׂדֵי הָא אוֹקִימָנָא דְבֵיה סְפוּקָא דְעֲלָמָא

וְאִיהוּ אָמַר לְעוֹלָם דִּי [ק] ובא וראה שהשם 'אל' הוא במלכות כי

אור הרשב"י

היה מרחיב והולך, עד שגער בו הקדוש ברוך הוא ויבשו, שנאמר גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החריב.

[ק] ובענין זה איתא בחגיגה דף יב עמוד א' והיינו דאמר ריש לקיש: מאי דכתיב אני אל שדי אני הוא שאמרתי לעולם די. אמר ריש לקיש: בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את הים

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

הרי שם 'אל שדי' שהוא ביסוד כבר למדנו שהיסוד נקרא 'שדי' כי בו יש את שפע המזון שהוא די ומספיק למלכות הנקראת עולם ומכיון שמהיסוד בא שפע המזון מוכרח שהוא הבחינה האחרונה של האצילות ולכן הוא אומר לעולם האצילות די כי הוא בסוף האצילות, ואפילו שיש אחריו את המלכות מכל מקום קודם מיעוט הירח היתה המלכות למעלה והיסוד היה בסוף האצילות (רמ"ק), **דָּהָא הָאֵל הוּא דְאִזְדִּיּוּג בְּהַרְיָה, וּבְגִין כַּךְ אֶקְרִי אֵל שְׁדִי, אֵל דְשְׁדִי** וכן המלכות נקראת גם 'אל שדי' כי המלכות הנקראת 'אל' מתייחדת עם היסוד הנקרא 'שדי' ולכן היא נקראת 'אל שדי', דהיינו 'אל' של 'שדי' המתייחדת עמו (רמ"ק). **וְעַל דָּא מַה אֶקּוּב לֹא קְבָה אֵל. בְּגִין כַּךְ, כְּגוּוּנָא דְאַתְעָר רִישָׁא, הֵכִי נָמִי אֶתְעָר תְּהַתָּא** ועל כן אמר בלעם 'מה אקוב לא קבה אל' מאחר שהמלכות הנקראת 'אל' לא זעמה באותם ימים ומשום כך בלעם לא היה יכול לקלל, כי כדוגמת מה שמתעורר בקדושה הנקרא ראש כך כנגדו מתעורר הקלי' למטה הנקרא זנב.

רבי אלעזר בוכה על גלות השכינה שהקול של הנהגת השכינה מתנהג כדוגמת הנחש

כָּכָה רַבִּי אֱלֶעָזֵר, פָּתַח וְאָמַר (ירמיה מו) **קוֹלָהּ כְּנַחֲשׁ יִלְךְ וְגו'** בכה רבי אלעזר על צער גלות השכינה וישראל, והוא פתח לבאר את מש"כ קולה כנחש ילך וגו'. **הַשְּׁתָּא** (פְּהַאי גּוּוּנָא) **דְּיִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא, אִיהִי וְדָאִי אֲזֵלָא כְּנַחֲשׁ** ואמר רבי אלעזר שעבשיו שישראל נמצאים בגלות ודאי השכינה הולכת כמו נחש. **הוּיָא כַד אִיהוּ (ד"א בְּדִינָא) כְּפִיָּה רִישָׁא**

הלימוד היומני